

Parets amb anècdota

Un àtic a Eivissa on l'obra pictòrica es converteix en anècdota pel fet d'estar signada per Elmyr D'Hory que, al llarg dels anys seixanta, va desestabilitzar el mercat mundial de l'art per imitar a la perfecció els grans artistes de les avantguardes.

A la paret de la sala s'ha col·locat la llar de foc, damunt un prestatge on també hi ha diferents objectes de bronze i coure. La televisió i els altaveus són BANG & OLUFSEN, i es poden adquirir a Castelló. Els quadres són facsimils d'obres de Picasso i Toulouse-Lautrec signades per Elmyr D'Hory. En un racó hi ha una àmfora que pertany al segle II aC.

A la sala pren protagonisme l'especial disseny de l'escala de fusta, semblant a una columna vertebral suspesa a l'aire. A més a més de permetre l'accés a la terrassa, serveix d'element separador entre la cuina, el menjador i la sala.

Entre la sala i la cuina, al fons, hi ha l'escala que condueix a la terrassa solarium. Els antas són el model Metropolitan, de PERDBELL. I la taula de centre és una estructura de ferro amb el sobre de vidre, dissenyada per David Carrasco. Al damunt hi ha una escultura feta amb arrels de Jamaica. Al costat hi ha una reproducció d'un quadre de Van Dongen. Totes les peces de mobiliari provenen de Teu.

El col·locat en llum de vidre en forma de bola i amb un suport de fusta. A l'esquerra, darrere els solars, es veu un detall dels prestatges de fusta corresponents a l'espai on hi ha la taula escriptori, tot dissenyat a mida per Carrasco. i una reproducció d'un quadre de Van Dongen. Totes les peces de mobiliari provenen de Teu.

**En un sol espai conviuen el menjador i la cuina.
Els materials principals són la fusta i l'acer.**

Un átic il·luminós de dues plantes

L'habitatge, de 250 m² i amb un projecte complet de reforma signat pels arquitectes Xavier Planas i Josep Torres, es troba en un átic de dues plantes d'un edifici situat al port d'Eivissa.

Totes les estances són a la primera planta. A la segona hi ha una terrassa que ocupa la superfície total de la primera i es fa servir com a solàrium. S'han suprimit els envans que donaven forma al convencional rebedor, de manera que tot travessant la porta d'entrada s'entra directament a un gran espai configurat per la sala, un petit racó d'estudi, el menjador, la cuina i la zona central de pas. En aquesta darrera zona s'ha situat l'escala que porta a la terrassa, que és des d'on arriba una de les espectaculars entrades de llum natural que hi ha a tot el pis. Tot l'espai queda unificat pel paviment continu de marbre de color crema, una tonalitat també utilitzada en la pintura de les parets i les portes.

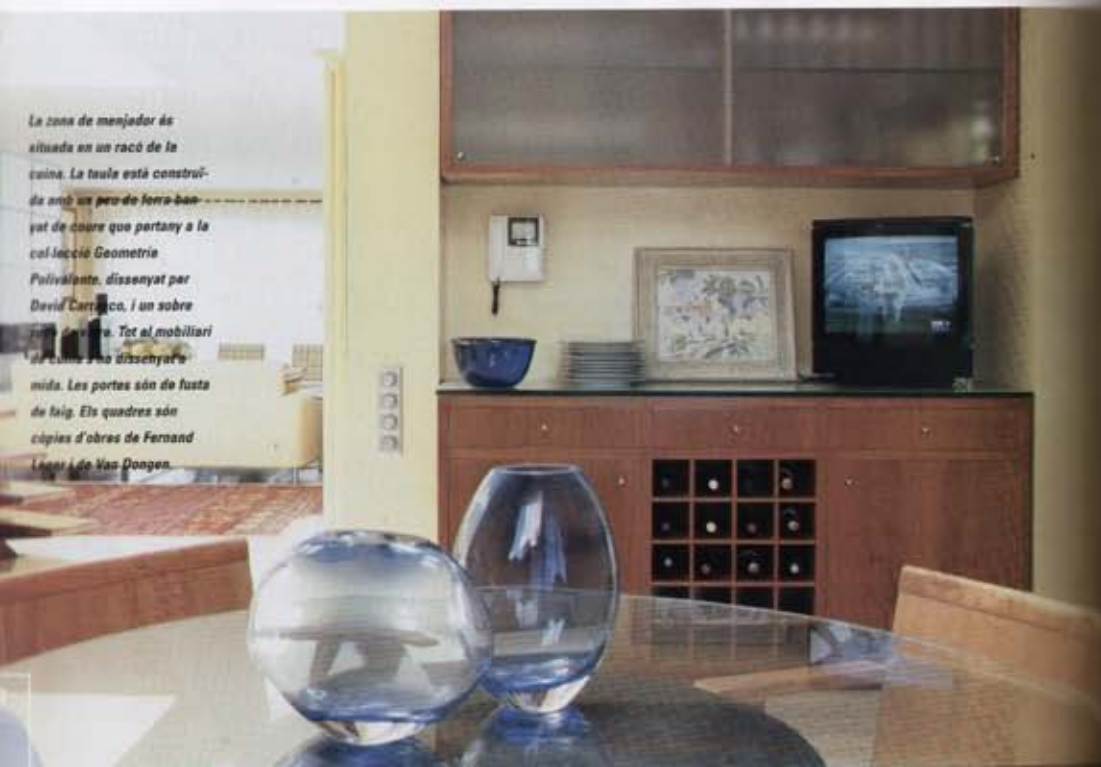
La calidesa d'una sala amb llar de foc

La zona de la sala està delimitada per uns sofàs col·locats en forma de L, al voltant d'una taula de centre i de cara a la terrassa amb vistes al port. La llar de foc s'ha dissenyat a mida, i és la protagonista de tota una paret lateral. Damunt d'un prestatge baix continu hi ha el recuperador de ferro i vidre i una sèrie d'objectes decoratius.

El tub de sortida de fums s'amaga darrere d'un parament quadrícula que, en un dels extrems, es converteix en contenidor. Adossada a la paret del davant hi ha una taula amb l'equip de música i al costat un petit escriptori amb dos prestatges. Entre les dues taules hi ha la porta d'accés al dormitori principal, amb vestidor i bany.

La centralitat d'una cuina

Tomant a l'entrada del pis, a l'altra banda de la sala hi ha la cuina i el menjador. Una fila d'armaris de 90 cm d'alçada marca el límit de la cuina i serveix de taulell per als esmorzars. Tot seguit es troba la zona de cuina destinada a la cocció i la preparació d'aliments. Al davant d'aquesta s'hi han col·locat columnes d'armaris i forns. El menjador també forma part del mateix espai i està constituït

La zona de menjador és situada en un racó de la cuina. La taula està construïda amb un pedró ferro-baixat de coure que pertany a la col·lecció Geometria Polivalente, dissenyat per David Carrasco, i un sobre amb vidre. Tot el mobiliari de cuina i no dissenyat a mida. Les portes són de fusta de laig. Els quadres són còpies d'obres de Fernand Léger i de Van Dongen.

Un moble baix separa la cuina de l'entrada del pis i fa, a la vegada, de barra auxiliar per a menjar ràpids.

Una filera d'armaris indica el final entre la cuina i el rebeced. El tamberet és d'INDECASA. A la cuina es barregen fusta i acer inoxidable, materials calents i freds. A les imatges petites, un detall de l'escala de fusta dissenyada per X. Planas i J. Torres. A terra hi ha un llum triangular de vidre adquirit a La Maison de l'Elephant. En un racó de la sala s'ha col·locat una consola adossada a la paret amb una taula extractible a sota de fusta de zicòmoc, dissenyada per David Carrasco. L'acompanyen les cadires model Ego, de STUA, adquirides a Ton.

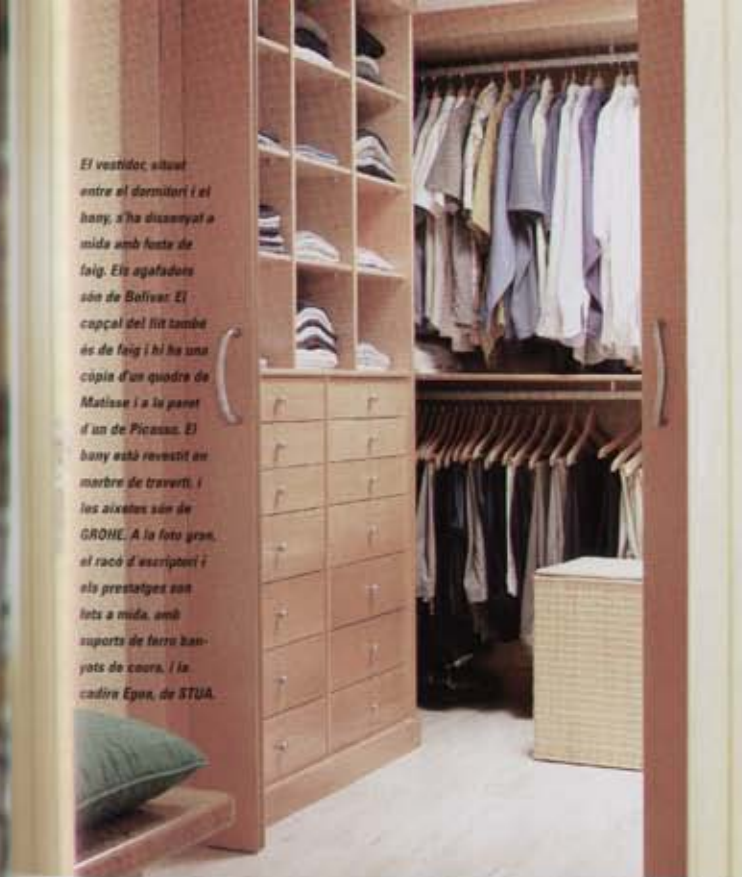

A la sala, al costat de la porta d'accés al dormitori principal, hi ha una vitrera de Venetiana, que com totes les altres està penjada amb un sistema de guies i cables per tal de no tocar les parets i poder ajustar l'altura en sentit lateral sense conflictes. Els llums de taula són de Mezzini i es poden trobar a Puntó Luz. Les pintures i la història s'han pintat en el mateix color crema. Davant el sofà Metropolitan, de PERIBELL, hi ha una planta col·locada que pren protagonisme el color vermell.

L'obra d'Elmyr D'Hory, actualment molt buscada, va estar recolzada els anys seixanta per personatges com Mick Jagger i Renata Tebaldi, que formaven part del cercle més proper a l'autor durant les dècades més reivindicatives d'aquest segle.

El vestidor, situat entre el dormitori i el bany, s'ha dissenyat a mida amb fusta de faig. Els agafadors són de Bolivar. El capçal del llit també és de faig i hi ha una còpia d'un quadre de Matisse i a la paret d'un de Picasso. El bany està revestit en marbre de travertí, i les aixetes són de GROHE. A la foto gran, el racó d'escriptori i els prestatges són fets a mida, amb suports de ferro banyats de coure, i la cadira Egno, de STUA.

per uns mobles fets a mida que contenen el parament de taula, a més d'una taula de vidre amb cadenes de fusta entapissades. Per una porta s'accedeix al segon dormitori de la casa, que també té el seu bany incorporat.

L'omnipresència de l'art

L'obra gràfica que ocupa una bona part de les parets es converteix en un important protagonista. Es tracta de reproduccions d'originals de grans autors d'aquest segle com ara Picasso, Renoir o Degas. L'autor és Elmyr D'Hory, un alemany establert a Eivissa els anys seixanta, amic de personatges com Úrsula Andrews, Marisa Pavan, Mick Jagger, Renata Tebaldi, Andy Warhol i tants d'altres que, en aquells anys, van fer d'aquella illa mediterrània un especial paradís per a la llibertat d'expressió en tots els àmbits. D'Hory no pretenia plagiar ningú. És més, signava ell mateix les obres deixant clar, d'una banda, que es tractava d'imitacions i de l'altra, que hi havia algú capaç d'imitar els grans mestres sense cap conflicte. Aquest fet va provocar que, en aquells dies, Picasso arribés a signar alguns dels seus quadres amb la frase "éste es un Picasso auténtico". El propietari d'aquest pis, un eivissenc que va formar part d'aquell cercle de personatges, va adquirir els quadres per tal d'ajudar l'artista, obres que actualment conserva com un preuat record, gairebé un fetitxe.